

2016. december

Trubnik

III. évf. 12. szám

KIÍRTÓS

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő cenzúramentes havilap

**MINDEN KEDVES OLVASÓMNAK
SZERETETTELJES KARÁCSONYT
ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNOK!**

**VŠETKÝM MOJIM ČITATEĽOM PRAJEM
VESELÉ PREŽIETIE VIANOČNÝCH SVIATKOV
A VSETKO NAJLEPSIE V NOVOM ROKU!**

Znova ve Štúrove

My, Senváclavania máme dlhé roky dobré priateľské vzťahy s odborom Matice slovenskej v Štúrove. Oni chodia k nám, my k nim. Vždy je príjemne. Preto sme s radosťou prijali pozvanie zúčastniť sa 8. ŠTÚROVSKÉHO VENČEKA, ktorý sa konal v sobotu 19.11.2016 o 15.00 hod. v Mestskom kultúrnom stredisku v Štúrove. Tento program už tradične, s veľkou láskou venujú skôr narodeným Štúrovčanom. S úctou a potešením sme prijali pozvanie aj my.

Bolo to skutočné potešenie! V programe sa predstavil ženský spevokol z Gbeliec, neďaleko Štúrova. Nasledovali domáci chlapi, aj Senváclavanom dobrí známi „Výborníci“ zo Štúrova. Kto by nepoznal ich ozembuch. Jedni i druhí zaspievali všetkým dobre známe pesničky, mnohí z nás si ich s nimi zanôtili. Potom prišiel, ako sa hovorí zlatý klinec programu. Na javisko vystúpil Detský folklórny súbor Matičiarik z Nových Zámkov. Bola to krása pre oči i uši. Výborná kapela pod vedením vynikajúcej kapelníčky a množstvo pesničiek a tancov, ktoré zatancovali deti i mládežníci. V prvá časti

predstavili piesne a tance z Kopanice – okolia Myjavy, V druhej Zemplín. Aj mne nohy poskakovali...

Boli sme spokojní. Dúfame, že niekedy v budúcnosti zavítajú aj do Pilíša.

*Jozef Schwarz
Pilíšan voľbou*

Ismét Párkányban (Stúrovo) jártunk

A Pilisszenlászlóiak több éves jó baráti viszonyban vannak a Štúrovoi MATICA SLOVENSKÁ kultúrszervezettel. Ők látogatnak meg minket, mi meglátogatjuk őket. Mindig nagyon kellemesek ezek a találkozások. Éppen ezért örömmel fogadtuk el a meghívást a ŠTÚROVSKÝ VENČEKre

szombaton, november 19 én. A programra a helyi kultúrházban került sor. E műsor már hagyományosan nagy szeretettel és tisztelettel az idősebb korosztálynak van szentelve. Valódi öröm volt ez számunkra. A műsorban elsőnek a GBELCE - i hölgykoszorú mutatkozott be, majd őket

kövétték a "fiúk", akik Pilisszentlászlón jól ismertek, VÝBORNÍCI zo ŠTÚROVA. Ki nem ismerné az OZEMBUCH - jukat. Mindkét csoport ismert, szép népdalokat adott elő, sokan közülünk velük énekeltek.

Ezután következett a délután fénypontja. A színpadot elfoglalta a Nové Zámky - i DFS /Gyermek és Ifjúsági folklór csoport/ a MATIČIARIK. Igazi szemet és fület gyönyörködtető látvány. Kitűnő népi zenekar prímásnővel az élen. Zenekari szólókkal, csodás énekekkel, nagyszerű táncokkal örvendeztették meg a közönséget. Az első részben Myjava környéki dalokat és táncokat adtak elő a második részben, pedig zempléni énekeket. A lábaim ülve

verték az ütemet. A közönség gazdag tapssal jutalmazta a fiatal előadókat. Nagyon elégedettek voltunk.

A műsor után egy kis agapén vettünk részt a Matica slovenská épületében, ahol mindnyájan együtt a harmonika és ozembuch kíséretében elnótáztunk.

A búcsúzás a pilisszentlászlói viszontlátás reményében zárult.

Mindannyian örültünk, hogy köztetek lehettünk.

*Jozef Schwarz,
Önszántából, örökbe fogadott pilisi*

Fordította: Mária Vavreczká

Ako d'alej, Slováci v Maďarsku?

Pod týmto názvom sa konala tradičná konferencia, ktorú organizuje Zväz Slovákov v Maďarsku pravidelne v Mlynsko. Konferenciu moderoval známy novinár Imro Fuhl z Mlynsko. Asi 50 účastníkov, ktorí reprezentovali Slovákov z Novohradu, Dolnej zeme (Čáby, Komlóša), z Budapešti i Pilíšanov si vymenilo skúsenosti a názory na ďalší osud Slovákov v Maďarsku. Najviac nás trápi kvalita školstva, ale aj nedostatočná spolupráca a to ako s maďarským štátom, tak aj medzi sebou. Všetci sa zhodli, že prežitie Slovákov a ich úspešný rozvoj v Maďarsku

závisí predovšetkým od každého z nás.

Konferencie sa zúčastnil aj generálny konzul Slovenskej republiky v Bekešskej Čabe – I. Furdík. Pravidelne sa zúčastňujem aj ja a nezabudnem vyhlásiť, že reprezentujem Pilíš a najmä Senváclav. Tohto roku som zdôraznil potrebu aby Slovenská republika pristupovala Slovákom v Maďarsku s osobitným zreteľom. Čím myslím aby správala sa k nim (k nám) ako k vlastným deťom. Veď aj sme vlastní! A zobrala si príklad od maďarského štátu a jeho vzťahu k Maďarom za hranicami.

Jozef Schwarz, Pilíšan voľbou

Hogyan tovább szlovákok Magyarországon?

E főcím alatt rendezte meg a Magyarországi Szlovákok Szervezete Pilisszentkeresztben a hagyományos rendszerességgel összehívott konferenciáját. A tanácskozást a jól ismert újságíró, szerkesztő moderálta /vezette/.

Több mint 50 jelenlévő résztvevő, akik Nógrádot, az Alföldet, /Békéscsaba, Komlós/, Budapestet és Pilist képviselték, tapasztalatokat, véleményeket cseréltek a Magyarországi Szlovákság további sorsáról. Legfőképp az oktatás, és az elégtelen /nem megfelelő/ együttműködés egyrészt a magyar állam, másrészt egymás között. Mindannyian megegyeztek abban, hogy a Szlovákok sikeres

fejlődése csak tőlük függ. Igaz a mondás, mindenki saját sorsa kovácsa.

A konferencián részt vett a Békéscsabai Szlovák főkonzul, J. Furdik.

Én is rendszeresen részt veszek ezen a konferencián, és nem felejttem el sosem kijelenteni, hogy a Pilist képviselem, pontosan Pilisszentlászlót. A konferencián hangsúlyoztam, hogy Szlovákia nagyobb odafigyeléssel kezelje a külföldön élő szlovákokat. Kezelje őket úgy, mint a saját gyermekeit, hiszen sajátok is vagyunk. Vegyen példát a Magyar államról, amely odafigyel és támogatja a külföldön élő Magyarokat.

Szlovák nemzetiségi ülés

Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi
Önkormányzat Képviselő – testülete 2016.
november 22-én
(kedden) 16. 30 órai kezdettel ülést tartott.

Jelen voltak: Franyó Rudolf elnök, Dombai Gáborné képviselő

Pilisszentlászló Önkormányzat részéről: Tóth Attila polgármester

Szentendre Közös Önkormányzati Hivatal részéről: Bartha Enikő irodavezető

szavazattal egyhangúan az alábbi határozatot hozta:
Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi
Önkormányzat Képviselő-testülete a Nemzetiségi
Önkormányzat 2016. évi elemi költségvetésének
módosított főösszegét 2 613 eFt-ban határozza meg
az alábbiak szerint:

Működési bevétel: 2 613e Ft

Dologi kiadások: 2. 340e Ft

Támogatások: 250 e Ft

Tartalék: 23e Ft

Franyó Rudolf elnök: Köszöntötte a megjelenteket. 16. 30 órakor megnyitotta az ülést és ismertette, hogy Hornyák Józsefné családi okokra való hivatkozással előzőleg felmentette magát a gyűlésen való részvételtől, majd megállapította, hogy a Képviselő – testület határozatképes, 2 képviselő jelen van.

Ismertette a napirendi pontokat. Kérte, hogy szavazzanak a napirend elfogadásáról.

Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete két igen szavazattal a napirendet elfogadta

1. Előterjesztés a Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat 2016. évi költségvetése módosításáról és a Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat költségvetésének I-III. negyedévi teljesítéséről

Előadó: Franyó Rudolf nemzetiségi önkormányzat elnöke

Franyó Rudolf elnök: ismertette az előterjesztést. Elmondta, hogy a nemzetiségi önkormányzat rendelkezésre álló pénzeszköze 586.832 Ft, amelyből 386.870 Ft a feladatalapú támogatás, 76.962 Ft pedig a működési támogatás maradéka, 110. 000 Ft pedig a szlovák alapítványtól kapott támogatás.

Az ismertetés után kérte a beszámoló elfogadását.

Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete 2 igen

2. Egyebek – Beszámoló az elmúlt testületi ülés óta történt eseményekről

Előadó: Franyó Rudolf a Nemzetiségi Szlovák Önkormányzat elnöke

Franyó Rudolf elnök, röviden lényegre törően ismertette a legutóbbi eseményeket.

Pilis asztalánál „Egyél, igyál, mulass!”

- 2016 szeptember 10 - én Pilisszántó polgármester asszonyának, és a Nemzetiségi Önkormányzat elnökének meghívásának eleget téve, nem csak a műsorban léptünk fel.

A kora délelőtti érkezésünkkel, a délután érkező vendégek részére sztrapacskaát főztek, és krumplis lepényt sütöttek derék asszonyaink. Közreműködésünkkel jelentősen hozzájárultunk a Pilis asztalánál „Egyél, igyál, mulass!” ünnepi rendezvény sikeréhez.

- 2016 szeptember 17 – én Pilisszentlászlón is megrendezésre került a Nyitott Templomok Napja. A rendezvényen, amely Pilisszentlászló pálos rendi templomunk orgona felújításának anyagi megsegítése céljából került megrendezésre, szervezéssel és nemzetiségi énekarunk fellépésével jelentős mértékben hozzájárultunk annak sikeréhez.

- 2016 szeptember 30 – án a helyi polgárőrséggel együttműködve a Pilisszentlászló Vadvirág Óvoda gyerekeit vittük a szentendrei MH Altiszti

Akadémiára. Az Óvodából 35 kisgyermek és 7 óvodai dolgozó kísérő, míg a Szlovák Önkormányzat részéről hárman vettünk részt a programban.

- **Mogyorósbánya:** Szüreti felvonulás. A hagyományos szüreti rendezvényen Mogyorósbánya polgármesterének és a Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat elnökének meghívására Szlovák Nemzetiségi Önkormányzatunk részt vett a tradicionális szüreti felvonuláson.

- Idén szeptember 24-én került sor a Pilisszentlászlón már hagyománnyá vált Pilisi Ősz program megrendezésére. Mint minden évben, a Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat idén is derekasan kivette részét a rendezvény lebonyolításában. Nefelejcs énekkarunk nem csak a színpadi szereplésével, de tényleges fizikai munkával, valamint pogácsafélék, és egyéb nemzetiségi finomságokkal kápráztatta el a rendezvényen résztvevőket.

- Egy szlovákiai kirándulás keretén belül látogatást tettünk Svodín (Szógyén) nagyközségben.

A település sorsa a II. világháborút követően

szorosan összefügg Pilisszentlászló községgel, hiszen a háborút követő 1947 – es lakosságcsere alkalmával, a községünkben kitelepült 450 – 500 lakosunk jelentős részének Szógyénben sikerült letelepednie. A látogatás fő célja a rokoni kapcsolatok ápolása volt. Többen a temetőbe is ellátogattunk, és egy, főhajítás erejéig megtiszteltük a Pilisszentlászlón születettek sírjait.

- 2016 október 26 – án délelőtt énekkarunk fellépése ünnepélyesebbé, meghittebbé tette Vasvári Vilmosra, az 1956 – os szabadságharcosunkra való megemlékezési ünnepséget.

- 2016 november 1 – én az I. és II. világháborús Emlékműnél, a Pilisszentlászlói Polgárőr és Önkéntes Tűzoltó Egyesülettel közösen megemlékezési ünnepséget tartottunk. Az ünnepi beszédet követően Nefelejcs énekkarunk asszonyai megható, szívhez szóló, régi népdalokat énekeltek két nyelven.

A párkányi Szlovák Kulturális Egyesület meghívására 2016 november 19 – én néhányan részt vettünk a Művelődési – házban rendezett folklór műsoron.

Franyó Rudolf

Közmeghallgatás

November 29-én szép számú érdeklődő jelenlétében este hat órától tízig tartott a helyi demokrácia ezen kiemelkedő eseménye, szép számú érdeklődő (kb. 20 fő) jelenlétében. Kérdést feltevők és hozzászólók: Dankovics István, Kocskovszki Pál, Dombai József, Soláry Józsefné, Somos Hanna, Dankovics György, Schweickhardt Gotthilf, Kuczmog József körzeti megbízott rendőr, Ferencsák Annamária óvodavezető, Juhász Károlyné ügyfélkapcsolati munkatárs, dr. Illés György (alpolgármester és a polgárőrség képviselője), dr. Gerendás Gábor jegyző és Tóth Attila polgármester.

dr. Illés György jelzi, hogy a polgárőrség elnöke nem tud részt venni, de őt, mint az FB elnökét kérte fel képviselőre.

Dankovics István: Szentendrén hány alpolgármester van (jegyzői válasz: 3), mi

indokolja, hogy nálunk is 3 alpolgármester legyen?

Tóth Attila: Szentendrén főállású alpolgármesterek vannak, nálunk mind díjazás nélkül dolgoznak. Ez munkával járó, tiszteletbeli megbízás. Az előző testület által elfogadott SZMSZ-ben ennyi személy volt, ezen nem változtattak.

Dankovics István: A második félévben miért csak két ülés volt? (Megj: 4 volt).

Tóth Attila: Törvény szerint egy évben hat ülésnek kell lennie, nyáron más településen sincs.

Dankovics István: Juhásznén kívül senki nincs a községházán, máshol nem így működik. Keveset van a községházán a polgármester, bár tudja telefonszáma ki van függesztve. Nincs rá jogszabály, mennyit kell a hivatalban ülnie? Tiszteletdíja arányos ezzel?

Tóth Attila: Telefonszámán bárki eléri. Nem

főállású polgármester, nincs megszabott munkaideje. Hivatali ügyintézés Szentendrén van, Juhászné továbbít mindent, ami hatósági ügy, de lehet menni egyenesen Szentendrére is ügyet intézni. Ő sokszor falun kívül ügyintéző, máskor a faluban az utcákat járja, de van fogadóórája, ott is elérik.

Dankovics István: a képviselőtestületi ülésen 4:3 arányban többség mindig leszavazza Vanyák Imrét, Hicsák Jánost, Rudolf Jánost.

dr. Illés György: Ez nem így van, a legutóbbi ülésen például négyszer egyhangú volt a döntés, egyszer 6:1 arányban egyszer 2 igen majd 3 igen szavazat volt, háromszor 5:2 arányban szavaztak (nem mindig ugyanazok maradtak kisebbségben).

Dankovics István: Miért alkalmaz az önkormányzat 2 rendezvényszervezőt?

Tóth Attila: Pintér Mónika és Petkó Ildikó a Nemzeti Közművelődési Intézet dolgozói, nem mi csak látjuk el őket feladatokkal. Megbízási szerződéssel 30-30 e Ft-ért Mónika az újság, Ildikó a rendezvények technikai oldala, weboldal tartalom feladatokkal kap az önkormányzattól feladatot.

Dankovics István: Kékes utca kisajátítás rajza akár 100 e Ft-ból megoldható lenne. Elfogultsággal érintett 4 képviselő, mivel ott laknak, rokonuknak földje van ott, mégis szavaztak. Vagyongazdálkodási iroda szerint a kisajátítás megoldható. sérelmezi, hogy helyszíni szemlén nem voltak ott a képviselők.

Tóth Attila: A legutóbbi ülésen tárgyalták, nem született döntés, mert két szavazásnál sem volt meg a döntéshez szükséges minősített többségű igen szavazat. A testület a döntést felvállalta, a képviselők pontosan tisztában vannak azzal, miről döntöttek.

Dombai József: Nem szabályozza az önkormányzati törvény, hány alpolgármester lehet. Sok év eltelt, mióta ő polgármester volt, azt az időt a maival nem lehet összehasonlítani. Csak a testületi tag tudhatja, van-e személyes érintettsége. Aki kifogásolja, a kormányhivatalhoz fordulhat, de érdemi változás nem fog történni.

dr. Gerendás Gábor: Ismerteti az összeférhetetlenségi szabályokat.

Dombai József: E szerint törvénytelenység történt. Azt várta, minden képviselő beszámol eddig tevékenységéről. November 22-én kelt levélben feltett kérdéseket, kéri a levél felolvasását és a kérdések megválaszolását.

Tóth Attila: Üdvözlí a kérdések előzetes feltevését, köszöni Dombai Józsefnek és Soláry Józsefnének, így felkészülve alapos választ lehet azonnal adni. Jelzi, Dombai József írásos kérdéseire a végén válaszolni fog, de előbb teret ad más hozzászólóknak.

Kocskovszki Pál: Mindig a főnöknek van igaza, az Önkormányzat nem saját, hanem a lakosság pénzével gazdálkodik. János említette: túlköltekezés van.

Ő személyesen nem tudja, ő nem pénzügyi szakember. Minden szerződést írjanak alá itt a községházán. Sérelmezi: ő, aki születése óta itt él (Megj.: nincs állandóra bejelentkezve), nem számít szentlászlóinak, de aki egy hete bejelentkezett, az igen. Kiss Mónika, dr. Illés György segített Attilának beülni a bársonyszékbe, Gábor hasznát húz az önkormányzattól. A másik kettő minek jár ide? Nem kérdés volt a részéről, véleményt nyilvánított.

Tóth Attila: A testületi ülésen sokszor megoszlanak a szavazatok a szerint, mi a képviselők álláspontja a döntéssel kapcsolatban. Sokszor könnyű mondani, hogy sok pénz van, meg azt, hogy valami túl sokba került, de két beruházás között dönteni kell, ez a képviselők felelőssége. Az adatok nyilvánosak, a testületi tagok a zárszámadás előtt is lehetőségük van minden számlát átnézni.

dr. Illés György: Az előző képviselőtestület konszenzussal hozta döntéseit, próbálták mindenki véleményét figyelembe venni. Akkor az volt a kifogás, legyen érdemi vita a testületben, lássa a lakosság az álláspontokat. Most éles vélemények vannak, a végén szavazunk, ilyenkor van többség-kisebbség. Van, aki most ezt kifogásolja.

Schweickhardt Gotthilf: A Béke utcában a nem megfelelő kátyúzást, a Tölgyfa utcában a 2014-es aszfaltozás minőségét kifogásolja. Jelzi, készült nagy teherautóknak megfelelő útalap. A kanyarban teljesen felrepedt. Garancia érvényesítés történt-e.

A Waldorf iskola jó, hogy van, de az oda vezető úton árkot ástak és az egyik villanyoszlop teljesen megdőlt. Ő ért az útépitéshez. Másik téma: nagyállatok tartása nincs szabályozva, legeltetést korlátozni kellene.

Tóth Attila: Ő a szentendrei hivatal útépitési szakembereiben bízik, nagyon nagy alapozással 100 méteres szakaszra költötték el volna azt, amiből több utcát leaszfaltoztak, ezt nem tartja helyes iránynak. A Tölgyfa utca garanciális javításáról lecsúszott az önkormányzat, pont a választásokra esett. A földárok a vis maior beruházás keretében történik, ez fejlesztést, pl. új alapozást, nem tartalmazhat. 43 millió forinttal jobb lett az úthálózat. A Tölgyfa utca személygépkocsis terhelésre lett kiépítve, ki akarják tiltani a nagy teherautókat. Minisztériumi pályázatok útépitésre nem is léteznek. Csatornaépítésnél keresztbe fogják fűrni az utakat. 125 négyzetméter kátyúzásra volt pénz az idén, a legrosszabb kátyúkat csinálták meg. A csapadékvíz az utakra óriási probléma, inkább árkokat építettek ott, ahol nem volt eddig. A közösségi együttélésre új szabályok lesznek január 1-től. Az egyéni felelősségről mindenki elfeledkezik, a nagy teherautóval közlekedők és az állattartók is. A nagyállattartást az állatvédelmi törvény szabályozza – helyi rendelettel nem lehet szigorítani. Hétfőhöz két hét múlva összehívta az állattartókat és a fatelepeseket, ismertetni fogja velük a panaszokat és reméli, önként korlátozzák magukat.

Schweickhardt Gotthilf: Karbantartást hiányolja, ha van karbantartója az önkormányzatnak, dolgozzon az utakon, legyen látszatja. (Megj: Krkos Attila karbantartót a hozzászóló útkarbantartónak gondolta, de az egy szakma, a mi karbantartónk tulajdonképpen "tmk karbantartó"). Javasolja pihenő övezet tábla kirakását a teherautók kitiltására.

Tóth Attila: A vis maior munkát és a kátyúzást szándékosan más céggel végeztették, hogy ne jelentsék fel az önkormányzatot. A megbeszéléstől eredményt vár, bízik az állattartók és a fatelepések józanságában.

Somos Hanna: Ki fogja rendben tartani a nyaralók előtti árkokat? Posta felé télen jeges az út, a községháza sarkán a rácsot meg kellene csinálni. Miért nem volt korábban a kátyúzás. A Rózsahegy

Honvéd utca sarkán roncsautók akadályozzák a kilátást, balesetveszélyes. Úgy tudja, hétvégén tilos a láncfűrész, fűnyíró használata, mégis folyton használják. Polgárőrség, rendőrség, önkormányzat, kinek mi a hatásköre, melyik ügyben kihez forduljon? Legyen több hirdetőtábla az önkormányzaton. Ingyenes vagy sem a kéményseprés?

Juhász Károlyné: Beszél a katasztrófavédelemmel, idén nem lesz már ingyenes kéményellenőrzés.

Tóth Attila: A nyaralók ajánlatot kapnak, ők karbantartják vagy az önkormányzat pénzért karbantartatja árkuat, ha nem teszik, szabálysértés. Szigorú elszámolási szabályok miatt a vis maior útmunkával nem keverhették össze a kátyúzást, még ha a józan ész ezt is diktálta volna. Rendőrség, önkormányzat-polgárőrség: A községházán az ügyfélkapcsolati ügyintéző szívesen továbbítja a megfelelő szervhez ügyeit. Nem tilos a láncfűrész, fűnyírás. Hirdetőtábla a buszmegállónál lesz, felújítják, a községháza új hőszigetelését nem rontják el további táblákkal.

dr. Illés György: A polgárőrség tevékenységéről a Kürtös újság részletesen ír, magánújság, nem várható el, hogy házhoz hordják, de Jánosik presszóban minden hónap 15-én ingyen átveheti. Elmagyarázza az ingyenes kéményellenőrzés és a kéményseprés szolgáltatás közti különbséget.

Kuczmog József: Leegyszerűsítve: A rendőrség bűncselekményekkel és szabálysértésekkel foglalkozik. Üzemképtelen autó mellékútvonalon tárolható 10 napig. Megnézte: a Rózsahegy utca sarkán álló autók nem balesetveszélyesek, a kanyart tőlük be lehet látni. Az egyéni felelősségre hívja fel a figyelmet.

Kocskovszki Pál: A Fő téren az iskola előtt el kellene vezetni a csapadékvizet.

Soláry Józsefné: A körkép újságról kérdez. Tavaly 8 milliót tettek rá földre, ez sok.

Tóth Attila: Mindig is 2 havi lapban gondolkodtak, így 1,5-1,8 millióba kerül évente. Nem napi híreket tartalmaz, arra a honlap alkalmas. Beszámolók és önkormányzati hírek vannak benne. Tavaly nem 8 milliót, nyolcszázazret szántak az újságra, fél évtől jelent meg.

Soláry Józsefné: Mi történt a fel nem használt költségvetési előirányzattal?

Tóth Attila: A tartalékba került.

Soláry Józsefné: Újból megjelent az újságban róla

az a hír, ami miatt meg akarták lincselni, bár ő nem feljelentést tett csak bejelentést.

Kocskovszki Pál: Kifogásolja, hogy a Körképben megjelent, hogy a testületi ülésen a szomszédra panaszkodott, de nem állított, kérdést tett fel, a szomszéd ezért az összeveszett vele.

dr. Illés György: Aki a hozzászólók közül nyilvános rendezvényen nyilvánosan felszólalt, a testületi ülés nyilvános jegyzőkönyvébe és az újságba is ez bekerült, az újság valósághűen tudósított. Mivel az újság kéthavonta jelenik meg, másfél hónappal ezelőtti ülésről is tudósít.

Soláry Józsefné: Írásos beadványában zajrendeletről kérdezett, kóborló haszonállatok és a Petőfi utcai árok problémáját említette, szentendrei úti árokról kérdezett. "Az egész falu, úgy ahogy van, egy szegény." 25-30 éves elmaradása van a falunak. Miért nem használják a Petőfi utcai árokra a pénzmaradványt?

Tóth Attila: Nincs zajrendeletünk, egy kormányrendelet van, mivel több, mint 100 e Ft lenne egy zajmérés és ha nem akkor és nem olyan hangos a zaj, mint ahogy a bejelentőnek fáj, akkor az eredményt dobhatjuk a szemétkbe.

Dankovics István: Ő tudja, hogy régről van zajrendelet, fent van a honlapon.

dr. Illés György: Ez tévedés, nincs zajrendelet.

Tóth Attila: Az állattartás esetén a háztáji állatokat lehetne szabályozni, például hány kutya lehet a háznál, ez a haszonállatok tartásának problémáit nem oldja meg. A tűzgyűjtás országosan tilos, nálunk heti két nap lehet, de ő ezt is megszüntetné.

Ehhez a zöldhulladék gyűjtést viszont be kellene vezetni. Ha nem teremtik meg a feltételeket, például egy nagy parkoló építésével a falu szélén, akkor nem lehet elvárni sem az emberektől.

Kátyúzás: ha későn is, megtörtént. Petőfi utcai árok: nincs rá forrás, nincs rá engedély, több mint tízmillió forint lenne. Ha kiszednék a csöveket, beomlana az út. Megjegyzi, máshol, magánterületen is be van csövezve az árok, azok miatt nincsenek eljárások. Arra, hogy az egész falu szegény: 25-30 éves elmaradása van a falunak: ez nem az utóbbi két évben jött össze. Ha kap rá keretet, meg tudja csináltatni, de sok probléma van, súlyozni kell, melyik a fontosabb.

Dombai József: Valamelyik állítás nem igaz. Ha van pénzmaradvány, mi az, hogy nincs rá pénz. Ha lejárt az engedély, újat kell készíteni, ez pénzbe fog

kerülni, ki a felelős.

Dr. Illés György: Dombai József, mint volt polgármester tudja, hogy a polgármester csak akkor rendelhet meg munkát, ha előirányzatot tesz hozzá a testület. A testület más dolgokat eddig fontosabbnak ítélte meg, ugyebár a csatornaügy sokkal fontosabb, ha az beindul, minden más háttérbe szorul.

Soláry Józsefné: Hétvégén műsor volt az iskolában, beálltak a kapujába. megkérte a rendezőket, álljanak el. Rendezvényt tartsanak a fenti iskolaépületben. Rendetlenség van a faluban. Hétvégén 500 kiránduló áll meg a faluban kocsival.

Kuczmog József: Nagy iskolai rendezvényeken minden iskola környékén sok a hasonló szabálysértés. Feljelentésre tud intézkedni.

Dankovics György: Senki nem tartja be a várakozni tilos táblát a községháza előtt, a busz nem tud megfordulni.

Tóth Attila: Szerinte örülni kell, ha a kirándulók jönnek. A kérdés, hogy lehetne megállítani őket fagyizóval, falusi turizmussal. Ha a Fő téren tiltjuk a parkolást, 500 méterrel arrébb áll meg, az jó lesz? Látják, megállni tilos tábla kint van, de ki büntessen? Meg kell teremteni a feltételeket, hogy betartható legyen. Egyéni felelősségvállalás példa: társadalmi munkát hirdettek lakosság által szorgalmazott 2 ügyben: 3 fő jelentkezett, 70 év körüliek.

Kocskovszki Pál: Olyan is kritizál, akkor járt utoljára a községházán, amikor az esküvője volt.

Tóth Attila: 9 térfigyelő kamera lesz a faluban, figyelik majd a tilosban parkolást is, 2017-től üzemelni fog. Fő téri parkolás, rongálás ellen jó lesz. Üzemeltető a közterület felügyelet.

Kiírhatjuk a falu szélén, hogy polgárőrség működik és kamerával őrzött terület.

Soláry Józsefné egyéb írásos kérdéseire válasz Tóth Attilától:

Szentendrei úti árok: az állami közútkezelő tulajdona, ők csináltathatják meg. Ugyanúgy a Fő tér se az önkormányzaté, mi átvennénk, de az egész Szentendrei utat a deltáig oda akarják adni, aminek fenntartására nincs pénzünk.

Focipálya: Nincs kiadva, nincs szerződés senkivel. Fontosabb lenne hasznosítani, mint a Petőfi utcai árok. 15 egységes sportparkra adtunk be pályázatot. Hasznosítás: üzemeltetést és karbantartást ki és

hogyan állja? Ki kellene találni.

Kirándulók parkolása: közterület-felügyelet hathatósabb jelenléte lehet a megoldás, szankcionálni kell a tilosban parkolást.

Béke u 23. sz. alatti "Nándi ház": Konszolidációs pályázat 20 milliós, ebből a tűzoltószertárba lenne a hivatal, 60 négyzetméteren, nem kellene 300 négyzetmétert fűteni, ott inkább közösségi tér legyen, amit a lakók ingyen használhatnak. A Nándi háznál raktározni kell dolgokat és karbantartó hely lenne. Sátor, 2 traktor, asztalok székek elhelyezése a fontos. Nem ért egyet azzal, hogy rendetlenség van a faluban.

Külterületi földút kátyúzása: Nem lehetséges, a belső utakra koncentrálunk. Földgyalu kellene és útalapot építeni. Sittet beletenni tilos!

Petőfi „Tereza” tér: Tervek vannak a rendbetételére. A csille, mint emlékmű része lehetne ott.

Zászlók: Szívesen leszedeti, átadja mosásra vagy hozzon árajánlatot és vesznek oda zászlót.

Szerződések felülvizsgálata: Aki ezt mondom, a Waldorf szerződésekre gondol. Először az ovi fenntartó elnökével ül le, a következő fázis lesz az iskola. A szerződések fent vannak a honlapon, értelmezhetők. Szóljon bárki, ha úgy látja nem a szerződések szerint járunk el!

Dombai József írásos kérdéseire válaszol Tóth Attila polgármester:

Szennyvízcsatorna mikorra várható: Nem tudja, állami beruházás lesz, ők közbeszeresztetnek, kötnék kivitelezői szerződést. Véleménye szerint 2-3 éven belül. Dombai úr szerint ő ne hivatkozzon ígéretekre – nos, ki lehet kérni az iratokat, ha nem hisz neki.

Miért nem nyertünk más pályázatokon: Nem tagja a döntőbizottságnak. Három sokmilliós pályázat két év alatt azért nem rossz eredmény. VEKOP 130 milliós minibölcsei pályázat még folyamatban. A kérdés, hogyan tartanak fent, mert a gyermekek száma csökken.

Ötlet Waldorf ovi kipatterolására: Most is van hely a szentlászlói önkormányzati oviban, de a szülők inkább a Waldorfot választják. 24-ből 20 szentlászlói 4 szentendrei gyerek. 12 fő átjelentkezhetne az önkormányzati oviba. Drágább lenne a fenntartás

Pályázat előkészítésre mennyit költött az önkormányzat: A konszolidációs pályázatra 160 ezer, a Vekopra 310 ezer forintot.

Dombai József: Nem fogadja el a válaszokat. Szerinte a pályázatok automatikusan nyertesek voltak, ő nem használt kipatterolás kifejezést.

Tóth Attila polgármester további válaszai Dombai József írásos kérdéseire:

Megállapodás a szentendrei hivatallal: Nem fizet az önkormányzat semmilyen pénzt a szentendrei hivatalnak. 1,48 embert finanszíroz az állam a falunak, Szentendrén 101 fő dolgozik. A megállapodás falunk előnyére szolgál.

Dombai József: A hivatal működésével meg van elégedve.

Tóth Attila polgármester további válaszai Dombai József írásos kérdéseire:

Sportegyesület: A sportegyesülettel a sportpályaszerződést felbontotta, mivel megszűnt a focicsapat. Azért van fent a régi szerződés a honlapon, hogy láthassa, aki archív dolgokat kutat. Falugondnok szerződés: A honlapon nyilvánosságra hozták.

Közhasznúak adatai: 4 fő közhasznú foglalkoztatott van jelenleg, 2 fő az óvodában, 1 fő a községházán, 1 fő a karbantartó mellett dolgozik.

Dombai József mint a Szentendrei Dunakanyar Kiszgazda Polgári Egyesület elnöke kérdez:

Focipálya környéke magántulajdont is érintő földlerakás történt, ez környezetkárosítás.

Tóth Attila: tud róla, ő engedélyezte a kivitelezőnek, a magántulajdonban lévő földre vételi szándéka van az önkormányzatnak. Meg fogják tenni, amit a hatóság előír.

Dankovics István: Az a vád érte, hogy feljelentette Hornyák Istvánt. Kéri a polgármestert, igazolja, hogy ezt nem tette.

Tóth Attila: Ezt nem tudja megtenni, nem önkormányzati ügyről van szó.

Soláry Józsefné: Margit néni problémáját említi. Véleménye: legyen mezőőr.

Tóth Attila: Ha valaki ki akarja vágatni a szomszéd fáját, abban nehéz segíteni.

Ferencsák Annamária: Felső buszmegállóhoz kérne zebrát.

Tóth Attila: Állami közútról van szó, a kérést továbbítják. Szerinte nem lesz gyors, ha beszakadt úttestben sem intézkedik a közút. Megemlíti, hogy Gerle utca Dózsa György útkereszteződésben fekvőrendőrös zebrát szeretnének, és járdát a Kis Rigó felé.

Összeállította: dr. Illés György

20. Kolbászfesztivál Békéscsabán

A békéscsabai Sportszarnokban fantasztikus a hangulat – zene, énekszó, tánc, a friss kolbász illata és mindenütt mosolygós arcok. A kolbásztöltő versenyre az idén, közel 700 csapat nevezett be.

A sportszarnokban rengeteg ismerős arccal találkoztunk, hiszen már 5. alkalommal vettünk részt a versenyen. Ha egyszer valaki megérzi az egész napos program atmoszféráját, ha egyszer megéli a sportszarnok hangulatát, minden évben vágyani fog arra, hogy ismét átélje azokat a csodás pillanatokat.

állat. A kolbásházikónak, meglepően nagy sikere volt, és elmondhatjuk, hogy egy új divatot teremtettünk a Kolbászfesztiválon kolbász-szobrászatot. A következő években sok hasonló kolbász-szobrászati művet láttunk a versenyzők asztalán, de a legnagyobb sikert talán idén értük el, amikor elkészítettük a magyar Parlamentet – kolbászból. Hárman összesen 36 órát dolgoztunk rajta, felhasználtunk 15 kg kolbászt (ebből munka közben megettünk kb. 2 kg-ot, mert fantasztikus íze volt), és felhasználtunk 1200 gombostűt, de

Amikor első alkalommal vettünk részt a Kolbászfesztiválon, még nem tudtuk hogyan zajlik az egész. Akkor még nem tudtuk, hogy a kolbász mellett az asztali dekorációnak is nagy szerepe van a verseny szempontjából. Akkor végig néztük, milyen asztali dekorációk készültek, és azután egész évben azon gondolkodtunk, milyen dekorációt kellene készíteni a következő Kolbászfesztiválra.

Kitaláltuk. Egy házikót készítettünk kolbászból, de ennek a háznak nemcsak a teteje és a kerítése volt kolbászból, hanem a golya a kémény tetején, a kiscica az ablakban, és az udvaron lévő összes

megérte, mert rengeteg dicséretet és 3 különdíjat nyertünk. Ezen kívül a zsűritől megkaptuk a „legvidámabb csapat” címet is, mivel zólyomi és párkányi barátainkkal, szlovák dalainkkal, az elengedhetetlen harmonika és ozembuch kíséretében egész nap gondoskodtunk a jó hangulatról.

Reméljük jövőre Önökkel is találkozunk a 21. Kolbászfesztiválon, ahol újabb kolbász-szobrászati remekművel lephetjük meg a látogatókat.

Demjén Márta

Hadihajó látogatás

Szentendrén a Duna-parton, a régi Mahart hajóállomáson kikötött Lajta Monitor Múzeumhajót látogatták meg a Pilisszentlászló Vadvirág Óvoda óvodásai a polgárőrségünk szervezésében.

2016. november 7-én a délelőtti órákban a menetrendi Volánbusszal utaztunk Szentendrére. Csató Gábor Lajta Monitor Múzeumhajónál fogadta és vezette körbe. A

Fotó: Franyó Rudolf

hajó történetéről kimerítő előadást tartott. A hajó belsejébe védősisak felvétele mellett lehetett bemasírozni.

A LAJTA Monitor nem csupán egy öreg hajó a múltunkból. Testvérhajójával, a Marossal együtt már átadása pillanatában. nagy nemzetközi érdeklődés fogadta, a hajó ma is méltán kelt elismerést.

Az Egyesült Államokban 1862-ben megszületett egy teljesen új elveken alapuló haditechnikai eszköz, a monitor típusú hadihajó, és mindössze tíz év múlva, 1872-ben Magyarországon elkészült és szolgálatba állt annak a Duna-medence sajátos vízjárásához és mederviszonyaihoz igazított változata!

A Lajta és a Maros monitorok voltak a világ első olyan folyami hajói, amelyek kis merülés mellett ilyen erős páncélozottsággal, nagy tűzerővel rendelkeztek, és amelyeken Coles féle lövegtorony volt.

Ez a hajópáros volt Európában az első folyami monitora az osztrák-magyar hadiflottában pedig az első tisztán fémről készült páncélos, kizárólag gőzgéppel mozgatott, vitorlázat és kötélzet nélküli hadihajó.

A Lajtát 1871. május 17-én bocsátották vízre, 1876. december 8-án esett át a tűzkeresztségen, amikor

testvérhajójával együtt tűzpárbajt vívtak az akkor még török kézben lévő Belgrádi erőddel. A hajó több alkalommal került bevetésre az első világháború időszakában. 1918-ban - 46 év hadi

szolgálat után - azonban leszerelték, és az 1920-as évektől 1994-ig, több mint 70 évig a folyami kavicskotrásban an elevátorhajóként látták hasznát.

A

kisgyerekeknek, de a felnőtt kísérőknek is nagy élményt jelentett a múzeumhajó megtekintése. A polgárőrség részéről Soláry Józsefné, Kocskovszki Istvánné, Tusák József, Franyó Rudolf, és Mihics József vettek részt.

Az idő kedvezett az óvodásoknak a kis történelem óra meghallgatása, Duna-part, illetve a múzeum hajó megtekintésére.

Köszönjük Csató Gábornak a türelmét, és a hasznos előadását, illetve a Hajós Rendezvény Központnak, Gondos Júlia koordinátornak, aki lehetőséget biztosított a látogatásra.

Mihics József
elnök

Megállapodás

Polgárőr Egyesületünk Együttműködési Megállapodást kötött a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóságával

2016. november 11-én Pilisszentlászlón az Új

Szlovák Házban került aláírásra Egyesületünk részéről az együttműködési megállapodás a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóságával (a továbbiakban: DINPI). A Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatósága részéről Halász Antal osztályvezető, Fehér Balázs természetvédelmi örkerület-vezető, és Fodor Zsófia természetvédelmi területfelügyelő képviselték az Igazgatóságot.

A DINPI képviselőit Mihics József elnök és Franyó Rudolf elnök - helyettes köszöntötte. Az együttműködési megállapodás átadása aláírása után polgári természetőr oktatást tartottak az egyesületünk tagjai részére.

Az előadást Halász Antal osztályvezető és Fehér Balázs természetvédelmi örkerület-vezető tartották,

kivetítőn keresztül.

A természetvédelemmel kapcsolatosan (a vonatkozó jogszabályokról, Natura 2000-ről, fa-szállításról, vadásatról, védett növényekről,

állatokról) mindenre kiterjedő és kimerítő oktatás volt.

A három órás előadás végén megköszöntük a Duna-Ipoly Nemzeti Park munkatársainak a községünkben való megjelenésüket, együttműködésüket, és természetvédelemmel kapcsolatos oktatásukat.

A továbbiakban elnökségi beszámolót lehetett meghallgatni az egyesület elnökségének és a tagságnak a tevékenységéről. A beszámolót az egyesület tagsága egyetértően fogadta el.

*Mihics József
elnök*

Pilisszentlászló, 2016. november hó 11.

Polgárőrségi beszámoló

Ez év augusztus hónaptól látunk el hivatalosan közterületi szolgálatot. Augusztus hónapban 136 óra, szeptember hónapban 160 óra, október hónapban 40 óra közterületi önálló, illetve közös szolgálatot látott el az egyesület. Különböző rendezvényeken vettünk részt. A helyi Vadvirág Óvodának programot szerveztünk, és már tervezzük a jövő évi programokat, ez persze függeni fog a 2017. - évi Önkormányzatunk, Polgármester úr támogatásától is. 17-óra közös szolgálat Kuczmog József c. r.ftzls - sal. Itt szeretnénk a körzeti megbízottnak

megköszönni a havi két- három alkalmat, amit biztosít „Polgárőr - Rendőr” közös szolgálatra. A közös szolgálatok között már három alkalommal aktívan is részt vettek polgárőr társaim (ifj. Rudolf János, Franyó Rudolf, Rudolf János) intézkedés segítségével járőrtársként.

Együttműködést kötöttünk a Pest Megyei Rendőr-főkapitánysággal. A Pilisszentlászló Önkormányzattal, valamint Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóságával.

Különböző bűnmegelőzési, és egyéb, településre jellemző sajátosságokra felhívásokat tettünk közzé

facebook oldalunkon, illetve a helyi „KÜRTÖS” újságban.

Egyéb hasznos megbeszéléseket folytattunk, különböző hatóságokkal. Itt szeretném megemlíteni a Szentendrei Erdészetet, Petrik János erdészvezetőt, akivel, külterületi erdővel, természetvédelemmel kapcsolatos megbeszélést folytattunk, egymást segítő kapcsolatot alakítottunk ki.

Jó kapcsolat alakult ki a Szentendre MH Altiszi Akadémiával, és a Szentendrei Honvéd Kinizsi Sport Egyesülettel. A Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatósága által szervezett képzésen, továbbképzésen is vettünk részt. A Pilisszentlászlói Szlovák Nemzetiségi Önkormányzattal nagyon jó munka kapcsolat

alakult ki, több közös rendezvényt sikeresen rendeztünk meg. Köszönjük a Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat partnerségét, együttműködésüket. A polgárőrség a 2016. évet nagyon aktívan, sok órászámmal, több rendezvény biztosításával eredményesen zárja.

Szeretném megköszönni a tagságból az aktív közösségért vállalt önzetlen munkájukat a polgárőröknek, valamint az Országos Polgárőr Szövetség Dr. Túrós András Elnök Úr és a Pest Megyei Polgárőr Szövetség Dr. Bilisics Péter Elnök Úr támogatását.

Mihics József
elnök

Pilisszentlászló, 2016. december 2.

Mikulás ünnepség biztosítása a gyerekeknek

2016. december 5-én 17:30 órai kezdettel rendezte meg Pilisszentlászló Község Önkormányzata a helyi Mikulás ünnepséget Pilisszentlászló Fő terén. Önkormányzatunk, a helyszín biztosításához a polgárőrségünket kérte fel. Az ünnepségre nagy volt az érdeklődés, sokan eljöttek. A Szabadság tér megtelt gyerekekkel, felnőttekkel. Polgárőrségünk tagjai a közlekedés biztonságára ügyeltek, illetve forgalomirányításban vettek részt.

A gyerekeknek a Béke utcából jövő Mikulás felé kellett futni, ahonnan egy szekéren krampuszok kíséretében ajándékkal érkezett a Fő térre a pilisszentlászlói Mikulás. A Télapó a Szabadság téren, zeneszó mellett osztotta ki az ajándékokat. Meleg teát és süteményt osztottak a felnőtteknek, kicsiknek egyaránt.

A biztosítást közösen a Szentendre Rendőrkapitányság Kuczmog József c.r. ftzls körzeti megbízottal láttuk el. A körzeti megbízottal nagy volt az összhang, jól összedolgoztunk. A nagy hideg ellenére vidáman és zökkenőmentesen zajlott le a mikulás ünnepség.

A Polgárőrség részéről a biztosításban részt vett: Mihics József, Mihics Krisztián, Németh Lászlóné, Kocskovszki Istvánné, Franyó Ádám, Soláry Józsefné, Rudolf János, Sára György.

Ezzel a közterületi mikulás ünnepséggel zárta az

önkormányzat az évet, a polgárőrségünk ez évben minden rendezvényen segítette az önkormányzatot és a rendőrséget, hol közösen, hol önállóan a zavartalan eseménymentes rendezvénybiztosításokban.

Minden kedves olvasónak kellemes ünnepeket, és eredményekben gazdag boldog újévet kívánunk!

Pilisszentlászlói Polgárőr és Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Fotó: Mihics Krisztián

Tájékoztatás

Mihics József elnök úr levele Tóth Attila polgármester úrhoz

Tisztelt Polgármester Úr!

Ezúton tájékoztatom t. Polgármester urat, hogy 2016. november 29-én Pilisszentlászló Önkormányzat Képviselő testülete által tartandó Közmeghallgatáson a Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesületet Dr. Illés György egyesületi felügyelő bizottság elnök –polgárőrünk-fogja képviselni.

Továbbá tájékoztatom t. Polgármester urat, hogy a Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület Együttműködési Megállapodást kötött a Duna-Ipoly Nemzeti Park igazgatóságával.

Mihics József
elnök

Jó tanácsok

Advent és karácsony idején gyakoriak a tüzesetek. Amikor odakint sötét és hideg van, szívesen gyújtunk a meleg szobában gyertyákat, mécseseket

és csillagszórókat. Ám egy szikra belobbanását és a katasztrófát csak másodpercek választják el egymástól! Amikor gyufáért vagy öngyújtóért nyúlunk, ritkán gondolunk arra, hogy egy órán belül leéghet a lakásunk. A veszély azonban mindig jelen van. Lássuk, hogyan előzhetjük meg a bajt!

10 tipp a tűz megelőzése érdekében

1. A karácsonyfát a lehető legkésőbb szerezzük be. Az ünnepig tároljuk hideg helyen, nehogy az ágai és a levelei kiszáradjanak. Később, amikor elérkezik a díszítés ideje, a szobában stabilan rögzítsük, hogy ne dőlessen el.
2. Az adventi koszorút és a karácsonyfát, ha gyertya vagy mécses ég rajta, egy percre se

hagyjuk őrizetlenül! A lángot mindig fűjjük el, mielőtt kimegyünk a helyiségből.

3. Ügyeljünk arra, hogy a gyertyaláng környezetében ne legyen gyúlékony anyag. Gyertyagyújtás előtt távolítsuk el ezeket! Ha tehetjük helyezzünk nem éghető anyagú alátétet a koszorú alá.

4. Különösen veszélyesek a száraz ágak és tűlevelek. Ezeket vágjuk le! A műfenyőre egyáltalán ne tegyünk gyertyát, csillagszórót! Ezeket inkább máshol gyűjtsuk meg. Valódi fenyő esetén a gyertyákat ne a sűrű ágak közé tegyük, hanem a ritkásabb helyeket válasszuk.

5. A jelenlévőkkel beszéljük meg, mi a teendő, ha véletlenül meggyullad a fenyőfa vagy egyéb gyúlékony anyagok (pl. a tűzoltás módja vízzel vagy porral oltó készülékkel, a tűzoltóság és a mentők telefonszáma, menekülési útvonalak, értesítendő személyek neve és elérhetősége).

6. Ha úgy ítéljük meg, hogy bármikor vészhelyzet adódhat, helyezzünk el készenlétben egy vízzel teli vödöröt.

7. A leégett gyertyákat cseréljük ki újakra, nehogy a közelben valami lángra lobbanjon.

8. Amikor csillagszórót gyújtunk, szintén gondoljunk a tűz keletkezésének lehetőségére!

9. Az adventi koszorú alá ne tegyünk éghető anyagú alátétet (pl. kartonpapírt, fatalcát).

10. Spray-s dobozt ne használjunk nyílt láng közelében, mert a dobozban található hajtógáz könnyen lángra lobbanhat. A spray használata után alaposan szellőztessünk ki, hogy ne maradjon gáz a szoba levegőjében.

Mi a teendő, ha már tűz van?

Még ha úgy ítéljük is meg, hogy nincs nagy veszély, azonnal hívjuk ki a tűzoltókat a 105-ös

telefonszámon, mert a tűz gyorsan terjed. A tűzoltók érkezéséig elkezdhetjük az oltást vízzel vagy porral oltókészülékkel. Nyissuk ki az ablakokat és az ajtókat, hogy a füst távozhasson. A veszélyeztetetteket vigyünk ki a helyiségből, nehogy a füstöt belélegezzék. Ha sérültek vannak, telefonáljunk a mentőknek is! Ha túl nagyok a lángok, ne kísérletezzünk az oltással, inkább gyorsan.

Szentendre Hivatásos Tűzoltóparancsnokság

Andresz Csaba

Tűzoltó őrnagy parancsnok

Paks

Megtérülési ideje több száz év

Az Európai Unió is zöld utat adott az erőmű bővítéséhez. Áldás vagy átok a nukleáris energia. Minedenesetre a leginkább fasszilis energia, de egyuttal a legveszélyesebb is. Hosszú távon kár vitatkozni a nukleáris erőművek létjogosultságáról, mert a prognózisok szerint a Föld uránkészletei minimálisak. Ukrán nélkül viszont Paks második Nagymarost jelent. Mai tudásunk szerint bolygónkon 50 – 70 évre elegendő gáztartalék van.

30 évre elegendő kőolaj és TIZENÖT évre elegendő urán. Kérdés, hogy érdemes – e többszáz évre atomerőműveket építeni tizenötévnyi urántartalakkal. NEM.

Erre a pár évre viszont toronymagasan a legolcsóbb megoldás. A szél ritkán fúj.

A napenergia telepek pedig a szintén a napenergia megkötő mezőgazdálkodás és erdészet elől veszik el a területet. Síkvidéken a világon még sehol nem sikerült vízen energiával fedezni az igényeket.

Losonci Miklós

Dézsavu

(Déja vue = már látott)

A mohácsi vész idején, Magyarországon teljes volt a széthúzás. A király Szapolyait először Erdély védelmére küldte, majd Mohácsra rendelte. Félézer kilométer gyaloglás után amúgy is teljesen harcképtelenek lettek volna, de egyáltalán nem is siettek időben megérkezni. A sakkban, teniszben ezt, kikényszerített hibának, mondják. Szulejmán ugyanis nem várt. Ezért Szapolyaiék csak Buda közelében tudtak volna egyesülni a fősereggel, de a határon akarta megállítani a törököt. Ráadásul a korszak nemesi bandériumok a jobbágyaik nélkül vonultak harcba, mert Dózsa az elnyomóik ellen harcolt, nagyobb ellenségnek tartva őket az idegeneknél.

A jobbik „olajsejkeket” sem akar Magyarországon látni, pedig azok elenyészően kevesen vannak, és a világ bármely országában meg tudják fizetni, az összes egzisztenciális kiadásukat. A Fidesz az országgyűlési szavazás előtt folyamatosan „gyávázta” a jobbikot nehogy megszavazzák az alkotmánymódosítást, és növeljék a népszerűségüket. A jobbik népszerűtlenné vált az ország pedig védtelenebb.

Az egész világ tudja, hogy az olaj után vízzel hajtott autók lesznek. A világ téved. Vízzel, nem lehet robbanómotorokat hajtani, mert nem éghető anyag. „Addigra ezer új megoldás lesz”.

Ha ez így lenne, annyi energia szabadulna fel, hogy megsemmisülne a földi élet. Mi lesz utána?

Az ami előtte! Vitorláhajók, vizimalmok,

kerékpározó emberiség. Regionalizmus, a globalizmus helyett. Az évszázad végére kettő fok fölé emelkedne a felmelegedés, ha az évszázad felétől még maradna urán és kőolaj. Aki kimeríthetetlen készletben gondolkodik az eszelősen optimista.

Honnan származik a vízzel hajtott autók legendája. Egy ostoba fordítási hibából. A német nyelvben az oxigén Sannerstoff, ami „savanyú anyagot” jelent, pedig az oxigén egyáltalán nem is savanyú. A

hidrogén viszont németül wasserstoff, ami viszont „vízanyagot” jelent. Tény, hogy „vízannaggal” működtetett autó, de a hidrogén a benzinnél „tízszer drágább, és világ egyik legrobbanásveszélyesebb anyaga. Már a tankolásnál robbanna, ahogy levegővel keveredne. Előállítása pedig méregdrága.

Losonci Miklós

Verseny

Mindenkinek mindenért, mindenki ellen versenyeznie kell, hiszen versenytársadalomban élünk. A verseny növeli a gazdaságot. A baj az, hogy ugyanilyen mértékben csökkenti a társadalmat. Évtizedek óta egyre több a pénz és egyre kevesebb a magyar.

Az, hogy az egész keresztény világban ugyanez a helyzet, nem vigasz. Az elnéptelenedő Európát, Ausztráliát a munkanélküli, de szaporodó sötétbőrűek újranépesítik. Azé a világ, aki megszületik. Folyamatosan nő a gyerekszobák száma itthon, de ugyanilyen mértékben csökken a gyerekeké. Attól, hogy lassul a fogyásunk, még csökken a népességünk. Mától már az ukrán munkavállalókkal

is versenyezhetünk, ami tovább növeli majd a gazdagságot és tovább csökkenti majd a társadalmat., hiszen nem lehetegyszerre gyereket vállalni, és őrizni a munkahelyet. A család, a haza azért lenne fontos, hogy ne kelljen bennük versenyezni. Pontosan ezt képtelen ma már biztosítani, Ezért szűnt meg mind a kettő. A vilákereskedelem miatt az egész világgal versenyezni kellene, és a határok nélkül az egész világot „túl kellene szaporodni” egyszerre.

Tisztelettel:

Losonci Miklós

Ria, Ria, Hungária

Több mint fél éve került sor a legutolsó román – magyar focimecsre. Az előző évek fiaskói (fiaskó – flaska) „eltört üveget” jelent utalva a kudarcra.)

után kiderült, hogy már „nincsenek a románok előttünk”, annak ellenére sem, hogy a szamosnémeti Jenei Imre, volt erdélyi magyar – szövetségi kapitány meccs előtti nyilatkozata szerint még az volt a helyzet. Franciaországban viszont a románok már az „első körben” kiestek, mi ellenben csak a harmadikban. A napokban ráadásul lengyel barátaink utaztak Budapestre, ahol 0:3 – ra elverték a románokat. Az összecsapás legnagyobb szenzációja azonban a nézőtérén történt. Lengyel barátaink szurkolói ugyanis kilencven percen keresztül azt harsogták, hogy Ria, Ria, Hungária. A XX. Század európai borzalmi után a XXI. századra az ellenségeskedés csak baráti rivalizálássá nemesedett. Szép példáját adva a „biológiai sokszínűségnek.” Ezt szüntetné meg a muszlin megszállás, ami török – kurd hadszíntérre tenné Európát.

Losonci Miklós

Talán kicsit elszégyellte magát

Négy tanítványommal november 27 – én Budapesten vettünk részt a Kőbánya Openen, A, - B, - C. Kategóriában. Boldogan érkeztem haza, hiszen két első és két ötödik helyezést értünk el, azonos pontszámmal, mint a 2. helyezett (7-ből 3 pont). Még értékebb, hogy Rózsa Benedek élete 2. versenyén érte el ezt a kimagasló eredményt, arról nem is szólva, hogy egy hónapja tanítom.

Örömöm azonban csak a „híd”-ig tartott.

Mintha szándékosan valaki úgy parkolt ide SEAT – jával, hogy – nyolc karton csomag nélkül is – csak féloldalasán, a virágokat összetörve tudtam volna bemenni a lakásomba. Lementem szólni a rendezvényre, de a kocsit tulajdonosa nem került

elő.

Én megértem valahol parkolni kell, de az előtte lévő kocsi 1,5 méterre volt, ha csak 0,5 méterrel áll lentebb már be tudok jutni a lakásomba csomagokkal is. Kb. 15 percig vártam az utcán, de a tulaj nem jött. Tanítványom apukája elment a

csomagokkal – másnap kihozta – én pedig valahogy bejutottam, 2 – 3 percig lehettem bent, kinéztem a kocsi elment. Talán kicsit elszégyellte magát?

Tusák József

Sakk

E havi feladványunk Paul Morphy – P. Faumond Párizs 1858 állása 13 lépés után

Világos lép és nyer!

Kg1, Vb3, Ba1, Bf1, Hd5, Fg5, a2 b2 34, fr, g2, h2

Kf8, Ve8, Ba1, Bg8, Mc6, Fe6, a7, b7, d6, e5, g7, h6

Ha Morphy korábban rendeztek volna világbajnokságot biztosan nyert volna, az 1837 – ben New Orleansban született zseni.

Az első sakkversenyt 1851- ben Londonban rendezték korlátlan gondolkodási idővel (óra nem volt).

1857 – ben fölényesen nyeri az első amerikai bajnokságot Paulsen előtt. 1858 – ban Londonba

jön, hogy megmérkőzzön Európa legjobbjaival. Staunton – a mai versenysakkfigurák névadója – azonban nem áll ki ellene. Párizsba megy, hiszen a Café la Régens a kor sakkozónak a fellegetára. Legyőzi Harrmitzt Párizs bajnokát, a kor nem hivatalos világbajnokot Anderssent párosmérkőzésen 7 – 2 – re. 1859 – ben visszatér Amerikába, ahol hősként ünneplik. Bejelenti, bárkinek előnyt ad, így sem állt ki ellene senki. Ügyvédként pedig az előkelő köröktől nem kapott megbízásokat. Játszott még néhány előny adásos játszmát és szimultánt, de 1869 – ben végleg felhagy a sakkozással.

Uralkodása 3 évig tartott, de annál ragyogóbb. Amikor 1884 – ben 47 évesen meghalt, a modern sakkjáték egyik megalapozóját vesztette el a sakkvilág.

*Tusák József
sakktanár*

Tradicionális konferencia

2016. november 3 – án ismét sor került az immár hagyománnyá vált a magyarországi szlovákság aktivistáinak a szlovákiai Hronec településen való találkozója. A háromnapos programra a Dél-alföldi szlovákság fellegetáraiból, Békéscsabáról, Szarvasról, Tótkomlósról, és még számos helyről szedte össze aktivistáinkat az erre a célra indult különbusz. Pilisszentlászlóról Hornyák Józsefné és Németh Lászlóné szlovák aktivistáinkat érte a megtiszteltetés, hogy részt vehettek a konferencián. Szlovákságunk „színejava” már a csütörtöki vacsorát követően, „Tanuljunk egymástól” – címen megbeszélést tartott.

A konferencián többen felszólaltak.

Kraszlán István, az iskoláról, tanügyről beszélt. Többek között kifejtette, hogy az iskolaügy nem csak az iskola feladata, de az egész közösségé. Szükség van a beszélgetésre, arra is, hogy hogyan segítsünk, akik nem vagyunk tanárok. Nincs időnk! – fejezte be nyomatékosan felszólalását.

Betka Racsková a Szlovák Önkormányzatok elnök asszonya, az iskolákkal kapcsolatban, széleskörű tájékoztatást tartott: nyelvoktató iskolák, szlovák tanárok napja, tankönyvek-modernizálása. Koncepció kidolgozása: iskola előtti, általános iskola, középiskola, főiskola. Külső segítség bevonása, pld. Kraszlán István. Több

ember által végzett szlovák közös munka az óvodában, iskolában, középiskolában. Módszerek kiválasztása. Kommunikáció fejlesztése: elérni, hogy szlovák szülők a gyerekeiket szlovák iskolákba írássák. Megtartani azokat, akik nem szlovák vonalon tanulnak. Erősíteni az összetartozás érzését. Módszertani eszközök biztosítása a tanárok részt vehessenek továbbképzésen itthon és külföldön. A diákok versenyeken vehessenek részt.

Nem csak az óvodában az órákon, de órákon kívül és otthon is használják a nyelvet.

A tanárképzés és a szlovák értelmiségi képzés kihangsúlyozásával fejezte be színvonalas előadását.

Szabó Mónika külső munkatárs, előadta, hogy felmérést végeztek az iskolákban. A felmérés által nagyon sok hiányosságot derítettek ki. A tanárokat kevésbé becsülik, túlterheltek, kicsi a nemzetiségi pótlék. A Tankönyvekkel kapcsolatban megjegyezte, hogy újabb nyelvi könyvek kiadására lenne szükség.

A továbbképzés anyagilag kevésbé van elismervé. A szlovák népismeret még mindig nincs akkreditálva. A nyelvi felmérés hiányzik.

Skola v prírode – Iskola a természetben. A cél: érzelmi kötődés a nyelvhez, a nyelvi környezethez. Barkányi Zoltán író, a Ludové Noviny hajdani főszerkesztője, nagyon érdekfeszítő, már szinte a feledés homályában elenyésző, 1947. évi lakosságcserevel kezdte felszólalását. Saját átélt élményeiből merítve tényszerűen beszélt. Előadásában megemlítette, hogy a magyarok, németek kötelezve lettek otthonaik, és ingóságai elhagyására, csak néhány kilós csomagokat vihetek magukkal. A szlovákságunk önkéntes alapon minden ingóságukat magukkal véve hagyták el több évszázados otthonaikat.

A Csehszlovák állam agitációs propagandájáról, amelyben „kicsalogatta” szlovákságunkat, lényegre törően beszélt. Agitációs propaganda: plakátok, szlovák rádió meghívások ígéretei, Sloboda – újság, tátrai üdültetések, magyarországi szlovák ajkú gyermekek részére.

Az Iskolával kapcsolatban az ösztöndíj fontosságát emelte ki.

LUDOVÉ NOVINY

Hatvan éves a magyarországi szlovák hetilap, melynek főfeladata információk közlése a nemzetiségi életéről, létről. A Ludové Noviny, Nás Kalendár a napokban jelent meg.

A szociális oldal elsődleges célja:

- Idősekről való gondoskodás
- Hátrányos helyzetű emberek igényeinek felmérése kérdőív formájában.

Mint a fentiekből is kitűnik, választott, vagy kinevezett aktivistáink elképzeléseiből kitűnik a nemes szándék. Ahhoz viszont, hogy ezekből mennyi és milyen mértékben valósul meg, nekünk is tenni, tenni és tenni kell.

„Nem elég a jóra vágyani,
a jót akarni kell!
És nem elég akarni,
De tenni, tenni kell”

Váci Mihály

Hornyák Józsefné, Manyika és Németh Lászlóné,
Borika jegyzetei alapján összefoglalta:
Franyó Rudolf

Egy nap két temetés

Fogy népünk, egyre fogy

November 11 – én két Pilisszentlászlón született, ősi Pilisszentlászlói községbelinket kísértük utolsó útjára és vettünk végső búcsút tőlük.

A délelőtti órákban Dankovics Gyulánét, Erzsike nénit búcsúztatta Tibor atyánk. Erzsike néni még a két háború között 1937. január 17- én vasárnap született. Január 24 –én, születését követő vasárnap Szittyai Dénes atya által lett megkeresztelve. 1948. június 22 – én Szakszon Dezső atya plébánossága alatt bérnalkozott. Édesapja Mikula János ősi pilisszentlászlói család sarja. Édesanyja Franyó Lídia, szülei szintén ősi, helyi lakosok voltak. Gyermekeiket szülőfalujában töltötte és általános iskolai tanulmányait is, itt fejezte be. Életének döntő eseménye 1956 február 11 – én történt. Ekkor kötött házasságot Dankovics Gyulával, akivel annak korai haláláig boldog házasságban élt. Házasságukból három fiúgyermek született. Erzsike néni egészségét a férje halála utáni egyedüllét nagyon megviselte, ezért életének utolsó éveiben eluralkodott rajta a betegség, mely nagyon hosszú ideig ágyhoz kötötte. Erzsike néni súlyos betegsége miatt már nem járhatott templomba. Hitét azonban nem veszítette el, sőt inkább a hite segítette őt abban, hogy el tudta viselni hosszantartó betegségét.

Kedves Erzsike néni, türelemmel viselt betegséged után nyugodjál békében! Legyen könnyű Néked a pilisi rög, amivel életedben annyit küzdöttél a mezőkön.

Néhány óra elteltével ismét felfáradt a sírkertünkbe Tibor atyánk, hogy a keresztényi szertartás szerint elbúcsúztassa fiatalon elhunyt falubelinket, Vasvári

Vilmost, mindenki Vilikéjét.

Vilike 1958 január 30 – án látta meg a napvilágot, abban a házban, ahol közel hat évtizedes életidejét eltöltötte és befejezte. Édesapja Vasvári László erdész, Pilisszentlászló főerdészének a fia.

Édesanyja Dombai Lídia, ősi Pilisszentlászlói család sarja, aki Vilikét már alig tíz napos korában Szopori atya által megkeresztelte. A kisdéd keresztapja, egyben a nagybátyja és a névadója édesapja bátyja az 1956 szabadságharcosunk, Vasvári Vilmos. Vilike apai nagyapját nem ismerhette, hiszen azt a háború végefelé fogságba hurcolták, ahol a sok nélkülözésbe belehalt. Iskolás éveit viszont apai nagyanyja felügyelete, vagy talán inkább istápolása alatt kezdte.

1966. február 2. hajnalán borzalmas tragédia történt a családban. Váratlanul, hirtelen halállal 34 éves korában eltávozott édesanyja. A keresztény vallást gyakorló édesapja és nagymami 1969. június 22 – én Maklári Miklós atya plébánossága idején megbérnáltatják.

Általános iskolás éveit jó eredménnyel fejezi be. Bátyja László nyomdokait követve elkezd a vasút – hídépítő technikumot. Azt, hogy kiváló tanuló volt, a legjobb helyről, a tanárjától, osztályfőnökétől, Kovács tanár úrtól tudtam meg annakidején. Hiszen engem meg éppen ő készített fel matekból és fizikából az Ybl Miklós Műszaki Főiskolára. Ezen felül a Szépvölgyi úti társasház építésénél, ahol a tanár úrnak is volt érdekeltsége, találkoztam nagyon sokszor Vilikével, aki segített osztályfőnökének az építkezésen.

Vilike később időnként hozzám is eljárt dolgozni, de amikor kedve támadt a munkához nem

dolgozott, de harcolt. Nem lehetett leállítani, nem kellett senkinek reá dolgozni, inkább ő végezte el szó nélkül mások munkáját. Némileg bohém természetű, de tisztelettudó volt. Sokat beszélt, de senkit nem bántott meg.

A hosszú ideig tartó betegségét türelemmel viselte. Templomba az utóbbi időkből már ritkábban járt. De soha nem káromkodott és mint mindkét ágon katolikus elődök sarja, keresztényi életet élt.

Kedves Vilike! A földi életed, és türelmesen viselt betegséged után nyugodjál békében, szüleid, szeretett nagymamid, nagybátyád és felmenőid közelében.

A gyászoló családok nevében engedjék meg kedves olvasóim, hogy megköszönjem mindazok részvételét, akik elkísérték mindkét halottunkat utolsó útjára a pilisszentlászlói sírkertben.

Márton napi segítség

2016 november 11 - én kedden, a Mindenszentek és Halottak napját követően kimentem a temetőben lévő szüleim testvéreim, rokonaim végső nyughelyéhez.

Elkezdtem összeszedni az elhervadt, vagy inkább megfagyott virágokat a sírokról és rendbe tenni környéküket. Belemérvélve a munkámban, csak később vettem észre, hogy számos, néhány fős

gyerekcsoport óriási tempóval és odaadással gereblyézi az egész temetőt, felosztva egymás közt a harasztot.

Nos, ilyen látványban, még nem volt részem, ezért körülnézni, mi folyik itt, munkámat félbehagytam és tettem egy körsétát a sírkertben.

Megérte, mert ennyi iskoláskorú ilyen szervezeten még nem láttam dolgozni. A saját feladatokról megfejtkezve néztem, milyen gondosan gereblyézik ki a sírok közül is a leveleket, aztán jöttek a zsákoló ifjak és már el is tüntették nagy műanyag zsákjaikban a felgyülemlett harasztot.

A szerény tanár nénit, aki nemes egyszerűséggel irányította a munkát, csak később vettem észre. A szigorúan hangzó felügyelet szót inkább kihagynám, mert olyan vidáman dolgoztak ezek a gyermekek, akár az angyalok. Amilyen csendben, hivalkodás nélkül jöttek és derék munkát végeztek, szépen bevárva egymást szintén szótlan tanár

nénivel elvonultak. Mielőbb elindultak volna, mosolyogva rájuk kérdeztem:

- Mi volt ez a csodálatos munka, gyerekek?

Szerényen, de szintén mosolyogva válaszoltak a közelemben lévők:

- Márton napi jótevés. Mire észhez tértem, már szerszámaikkal a vállukon felnőtt emberként ballagtak vissza a

jó nevelést adó iskolájukba.

Önzetlen, jóra való munkájuk, nem csak dicséretes, de példaértékű volt. Isten áldja meg őket és nevelőiket jóságukért!

Ádvent Kóspallagon

2016. december 3-án szombaton idén is részt vettünk a Kóspallagi Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat meghívására az Öregek napján tartott ünnepségen. Hosszú ideje tartó hagyományt ápoltunk megjelenésünkkel. Minden év ádventjén szoktunk meghívást kapni, amelynek mindig eleget teszünk.

Botos Katalin, a Szlovák Önkormányzat elnök asszonya idén meglepetésként a közeli Márianosztrán lévő pálos templom meglátogatását tervezte. A templom felújítási munkái azonban még nem fejeződtek be, így „füstbe ment terv” maradt, ez a szép gondolat.

Az öregek napjának megrendezésére otthont adó művelődési ház udvarába érve elismerően néztük az új nyílászárókat, amelyekkel lecserélték a régieket. A kultúrát ápoló házba lépve az első pillanatokban, csak ámuldoztunk, szóhoz sem jutottunk. Bizony, volt min csodálkozni, hiszen az épület belül is nagy változáson, felújításon esett át. A régi kályhák lebontásra kerültek, helyükre újakat építettek. A régi, megviselt műanyagpadlót kerámia lapokra cserélték. Az anyagi lehetőségek függvényében, de a kimeríthetetlen társadalmi munkával tovább folytatják a felújítási munkálatokat.

Klein Tibor polgármester úr által vezetett Önkormányzat és a kimeríthetetlen erővel bíró Botos Katalin összefogása a közös cél érdekében dicséretes és példaértékű.

A rendezvényeken a háttérmunkálatokat végző, a gulyás főzések nagymestere Kromár úr expolgármester valamint a felesége és több asszonyka

munkája is nélkülözhetetlen volt

Megérkezésünket követően Nefelejcs énekkarunk a harmonikás kíséretével még egy fellépés előtti próbát tartott, majd kabátjainkat magunkra véve kísértáltunk a községháza előtt lévő Kőkereszt téren lévő mindenki karácsonyfájához. Itt az ádventi ünnephez méltó egyházi és világi énekeket énekeltünk. A harmonikaszó még jobban fokozta a meghitt ünnepi hangulatot.

Az időjárás sajnos nem igazán kedvezett, a hideget még a hegyek felől fúvó északi szél is tetőzte.

Miután néhányan megjegyezték, hogy ádventkor még ennél hidegebb is lehetne, erre

aztán megnyugodtunk, tovább iszogattuk a Katikáék által fölkinált szegfűszeges vörös forralt bort.

Visszasétálva a Művelődési házhoz már gyülekeztek a fellépők. Felnőttek és gyerekek. Közben megérkezett a pálosok szép hófehér öltözetében Benedek atya Kóspallag plébánosa, pálos szerzetes testvérével a magyar, szlovák, olasz, német nyelveket beszélő felvidéki magyar ajkú pálos szerzetes Gábor atyával. A meghitt ünnepséget Benedek atya nyitotta meg, majd meggyújtotta a második ádventi gyertyát. Ezt követően Gábor atya csodálatos logikával felépített ádventi gyertyák jelentőségéről beszélt szlovák – magyar nyelven. Beszédje által sok új dologgal gyarapodott Ádventtel kapcsolatos tudásunk.

A pálos atyák megnyitóját követően Kóspallag óvodásai léptek a színpadra és igyekeztek jól előadni a gyerekeknek talán hosszú előadásukat.

Igen nagy elismerés, illeti a kedves mosolygó arcú fiatal „óvó nénit” azért is hogy egyedül vállalta fel a sok kiseddél való fellépést.

Az óvodás csoportot a nagyobbacska iskolások követték, akik korukhoz képest szintén igen jól teljesítettek. Őket Kóspallag nagymamáik követték, akik fiatalos lendülettel adták elő a minden bizonnyal leánykorukban szüleiktől, nagyszüleiktől megtanult és megőrzött kétnyelvű népdalaikat.

A színpadi fellépést harmonikaszó, majd vastaps kíséretével derék, szintén nagymama, sőt néhányan már dédnagymama korban lévő asszonyaink zárták.

Tőlük vajon ki fogja átvenni a hagyományőrzés stafétabotját!?

Fotó, szöveg: Franyó Rudolf

Krisztus király ünnepe

Krisztus király ünnepén az utóbbi idők szokásának megfelelően ismét megtelt a templomdombi pálos templomunk. Tibor atya prédikációjában az ünnepnek megfelelően a királyság jelentőségét, fontosságát boncolgatta célratörően. Megtudhattuk, hogy a „legfiatalabb” a főünnepek közül

egyházunk liturgikus naptárában, de más keresztény egyházaknál is.

A katolikusok fő ünnepei közé XI. Piusz pápa vezette be az 1925-ös szentévből december 11-én.

Nyomás oka volt rá, Szent Péter utódjának, hiszen ezekben, az időkben kezdtek erősödni az ateista kommunizmus eszméi!

Az Európai keresztény kultúrát veszély fenyegette. Eredetileg a Mindenszentek ünnepe előtti vasárnap tartották, a II. vatikáni zsinat után, 1969-ben került az advent előtti utolsó vasárnapra. (Korábban ez a nap "a pünkösd utáni utolsó vasárnap" nevét viselte, saját speciális misével, amelynek bizonyos részeit a Krisztus király miséjébe is beleillesztették) Az ünnepen a megelőző vasárnapoktól eltérően, zöld helyett fehér ruhában

miséznek papjaink.

Mozgó ünnep, a november 23-hoz legközelebbi vasárnap, tehát november 20. a legkorábbi, és november 26. a legkésőbbi időpontja, ezek között mozog. Ezen ünnep a liturgiai évkör utolsó vasárnapja, az egyházi év vége. Adventtel (advent

első vasárnapjával) új egyházi év kezdődik. Új ünnepként ünnepeljük, pedig az alap gondolat az első keresztény közösségek idejére vezethető vissza. János evangéliumában, amelyben

Pilátus kérdésére, hogy valóban király-e Jézus, ő ezt válaszolja: "Az én országom nem e világból való" Krisztus az utolsó ítélet bírása is. (Ezt jelképezi, hogy a II. vatikáni zsinat után Krisztus király ünnepe lett az egyházi év jelképes vége.)

Fotó, szöveg: Franyó Rudolf

A törött cserépedény

Kínában egy vízhordozónak volt két nagy cserépedénye. Annak a botnak egy-egy végén lógtak, amit a nyakában hordott. Az egyik edényen volt egy repedés, míg a másik tökéletes volt és mindig egy teljes adag vizet szállított. A pataktól a házig tartó hosszú séta végén a megrepedt edény már csak félig volt vízzel.

Két teljes évig ez így ment. Minden nap a vízhordozó már csak másfél edény vizet szállított vissza a házba. Természetesen a tökéletes edény büszke volt a teljesítményére, hisz tökéletesen csinálta. De a szegény törött cserép szégyellte a tökéletlenségét, és nyomorultnak érezte magát, hogy csak fele annyit tudott teljesíteni... A két év

keserűség után egyik nap megszólította a vízhordozót a pataknál.

- Szégyellem magam, mert a víz szivárog egész úton hazafelé.

A vízhordozó így válaszolt a cserépnek:

- Észrevetted, hogy a virágok az ösvényen csak a te oldaladon teremnek, s nem a másik cserép oldalán? Ez azért van így, mert én mindig tudtam a hibádról, és virágmagot szórtam az ösvénynek ennek az oldalára. Minden nap te locsoltad őket, amíg visszasétáltunk. Két éve leszedem ezeket a gyönyörű virágokat, hogy az asztalt díszítsem velük. Ha nem lennél olyan, amilyen vagy, akkor ez a gyönyörűség nem ragyogná be a házamat.

Tanulság:

Mindannyiunknak megvan a saját különleges hibája. Mi mindannyian törött cserépedények vagyunk. De ezek a törések és hibák, amik mindannyiunkban megvannak, teszik az életünket olyan nagyon érdekessé és értékké. Csak el kell fogadnunk mindenkit olyannak, amilyen, s a jót meglátni másokba.

Csiginé Várnai Judit

A három fenyő

Három fenyőfa állt egy dombtetőn.

A legnagyobbik fa szép és egyenes volt, erős, messze nyúló ágai voltak. A kisebbik fenyő nem volt olyan terebélyes, de napról napra fejlődött és növekedett. A harmadik fenyő azonban igazán kicsi volt, vékony törzsű és egészen alacsony.

- Bárcsak olyan nagy és erős lennék, mint a Legnagyobb fenyő. - sóhajtott ez a kicsike fa. Nagyon hideg tél volt ebben az esztendőben. A földet belepte a hó. Karácsony közeledett. - Bárcsak eljönne értem Télapó és elvinne karácsonyfának! - sóhajtott a Legnagyobb fenyő. - Bárcsak engem vinne! - mondta a Kisebbik fenyő. - Bárcsak engem választana! - kívánta a Harmadik fácska. Egy napon fázós kismadár jött szökdécselve

feléjük. Megsérült a szárnya, s ezért nem tudott repülni.

- Kérlek Legnagyobb fenyő, itt maradhatnék az ágaid között? - szólította meg félénken a kismadár a fát.

- Nem lehet! - mondta a Legnagyobb fenyő. Nem lehetnek madarak az ágaim közt, mert éppen karácsonyfának készülök.

- Pedig úgy fázom - panaszkolta a kismadár, a Legnagyobb fenyő azonban nem is válaszolt. Így hát a törött szárnyú kismadár odább ugrált a Kisebbik fenyőhöz.

- Kedves Kisebbik fenyő megengednéd, hogy itt maradjak az ágaid között? - kérdezte.

- Nem! - felelte a Kisebbik fenyő. - Nem

ringathatok semmiféle madarat az ágaim között, mert hátha éppen most vinne el valaki karácsonyfának.

Ekkor szegény didergő kismadár tovább ugrált a Harmadik fácskához.

- Drága Kicsi fenyő, itt maradhatnék az ágaid között? - kérdezte.

- Hogyne maradhatnál kismadár - felelte a Harmadik fácska. - Bújj csak egészen hozzám. Majd megmelegítelek, amennyire csak tőlem telik.

A kismadár felugrott a Harmadik fácska ágai közé, ott nyomban el is aludt. Hosszú idő múlva a Harmadik fácska édes, halk csengettyűszót hallott. A hangok egyre közeledtek, már egészen ott hallatszottak a dombon. Elhagyták a Legnagyobb fenyőt, elhaladtak a Kisebbik fenyő előtt is, de amikor a Harmadik fácska elé értek, elhallgattak. Mind a három fácska látta az apró csengettyűket. Egy rénszarvas húzta szép, kicsi szánkón csüngtek, amelyből most kiszállott az utasa.

- Télapó vagyok - mondta - karácsonyfát keresek egy nagyon kedves kicsi gyermek számára...

- Vigyél engem! - kiáltotta a Legnagyobb fenyő.

- Engem vigyél! - ágaskodott a Kisebbik fenyő.

A Harmadik fácska azonban meg sem szólalt.

- Te nem szeretnél eljönni? - kérdezte tőle a Télapó. - Dehogynem! Nagyon szeretnék - felelte a Harmadik fácska - De hát itt kell maradnom, hogy vigyázzak erre a beteg kismadárra. Éppen elaludt.

- Kicsike fa - mondta a Télapó - te vagy a legszebb

fácska a világon! Téged viszlek magammal.

Azzal gyöngéden kiemelte őt a földből, olyan óvatosan, hogy az ágai közt megbúvó kismadár fel sem ébredt. Aztán szánkójába állította a csöpp fenyőt a kismadárkával együtt, majd maga is beült mögéjük. És a kicsi szánkó ezüstös csengettyűszóval tovasuhant velük a karácsonyi havon...

Csiginé Várnai Judit

muszakitahi.hu

MŰSZAKI VIZSGA

06 30 900 4898

Tahitótfalu, Szabadság út 15.

BENT A TSZ TERÜLETÉN

EREDETVIZSGA - AUTÓKOZMETIKA
OKMÁNY ÜGYINTÉZÉS - SZERVÍZ

1000 Ft-os KUPON
/a műszaki vizsga árából/

Részlet Franyó Rudolf **VAJZLIK, A REJTÉLYES PILISI BETYÁR** c. könyvéből

Az utána való napokban történt, hogy egy kisebb gyerekcsoporthoz elindult az erdőbe májusi gombát szedni. A gyerekek kosárkáit, hamar megteltek fehér gombákkal így a gyerekek elindultak hazafelé. Ekkor megjelent előttük egy magas férfi puskával a vállán, aranyveretes övébe dugott pisztolyokkal.

Ijedtségükben felkiáltottak. A férfi mosolygós arca azonban megnyugtatta őket. Az ismeretlen kérdezősködött tőlük: Kik a szüleik, járnak-e iskolába? Végül megfogta a kicsi Varga Andrisnak kezét, adott neki egy nem nagy, háromsarkú levélkét, vigye el a kastélyba, és ott adja át. Aztán minden gyermeket megajándékozott és amilyen váratlanul jött, úgy le is tűnt.

Mindegyikük ajkain ott lógott a kérdés: Ki lehetett az?

- Én tudom, Vajzlik volt az – szólalt meg Varga Andris és átadta a kosárkát kisebbik testvérének és rohant lefelé a faluba. Házuk előtt meg sem állt, hanem egyenest a kastélyba igyekezett, és ott odaadta a levelet az első embernek, akivel találkozott. Alig tudott ellógni a kastély udvarából, máris nagy felfordulás támadt. Vattay felindultan kiáltott a szolgákra, hogy ki hozta azt a levelet.

Végül megtudta, hogy valami fiú hozta.

- Azonnal hívjátok ide Stumfot! majd gyorsan a dolgozószobájába tért.

Nemsokára odaért Stumf, aki akkor Vajzlik ütésétől csak elájult, és most már ismét, akár az ördög.

Vattay átadta Stumfnak a levelet, akinek majd kiesett a szeme a gödréből, miközben olvasta. Parancs állt abban, hogy Vattay adjon vissza a falubelieknek háromezer tallért, és azon felül vitessen ki tizenkét ökröt és egy hordó bort a tölgyes erdőbe az erdei fiúknak.

Az úr tárgyalt a szolgájával, és a darabontok csapata megduplázódott, és az örök gyakrabban találkoztak.

Minden puska és pisztoly megtöltve, „élesre”, és szigorúan ki volt adva, lelőni mindenkit, aki éjjel megjelenik a kastély udvarában, és nem tudja a jelszót.

Vattay egyre jobban kezdett félni a most már megférő Vajzliktól.

Azon a héten szinte semmit nem aludt, nem is vetkőzött le, csak úgy ruhástól feküdt a dolgozószobájában lévő díványon. Minden zörgésre

felrezzent, és a pisztolyokhoz nyúlt, melyek a mellette lévő asztalkán voltak kikészítve.

Stumf, akinek rossz tapasztalatai voltak Vajzlikkal kapcsolatban, úgy hitte, hogy amit az egyszer kijelent, azt meg is teszi. De emellett azért mindent igyekezett megtenni, hogy a nem kívánatos látogatást megnehezítse.

A kastélyt ötven erős, állig felfegyverzett férfi védte, úgy hogy akár egy zászlóaljnyi katonaság ellen is napokig bírta volna tartani. Stumf felfegyverkezve, akár egy haramia-vezér. Annak ellenére, hogy csak az alkoholból merített bátorságot, ezért két ölnyire búzlott a pálinkától.

Elérkezett a szombat, a kastélyban az izgalom a tetőfokára hágott. Nos, Vattay nem küldte el sem a tallérokat azok tulajdonosainak, sem az ökröket és a bort az erdei fiúknak.

Stumf már nem tartózkodhatott mellette, mert ellenőriznie kellett az ökröket, hogy teljesítik-e feladatukat.

- Nem vállon, de a kezében tartsa mindenki a puskát! – rendelkezett a félelemmel telített Vattay.

- Ne beszéljenek egymás között, minden szóért száz botütés. Ne dohányozzanak, és akár a kutya, éberén figyeljenek, és aki érkezik, tüzet rá!

Stumf tökéletesen teljesítette ura parancsát, miközben remegett, mintha a jégveremben lenne. Vattay az álmatlanságtól már szörnyeket látott. Aztán, mikor már félig ájultan ledőlt a dolgozószobájában lévő fekhelyére, úrrá lett rajta az álomosság. Olyan mélyen aludt, hogy csak úgy zengett a szoba a horkolásától.

Egyszer csak gyenge csikorgással szétnyílt a deszkamennyezet és a kis nyíláson egymást követve könnyed ugrással két erős, felfegyverzett férfi termelt a szobában. Vajzlik és Hornyák voltak azok. Hornyák visszanyomta a mennyezeti titkos ajtót, majd bezárta a dolgozószoba mindkét bejárati ajtaját.

Isten tudja, mit álmodhatott Vattay, mikor Vajzlik erős keze megrázta. Ijedten nyitotta ki szemét és halálra fehéredett. Ajkai megmozdultak, de a rémülettől nem tudtak hangot kiadni.

- Egy hangot sem! – mondta tompa hangon az erdei fiúk kapitánya és pisztolyt nyomott homlokához.

- Hol vannak a tallérok? Vagy nem írtam meg érthetően? Te ellenkezni merészsélz velem? Most

duplán fogsz fizetni! Háromezer helyett hatezret! Érted? Hol tartod őket?

Vattay arcán hideg verejték folyt. Nem bírt megmozdulni, és az ijedségtől még mindig nem jött ki szó a száján.

Csak szemével jelzett a kémény melletti láda felé.

- Nézd meg, mennyi van ott! – szólt Vajzlik Hornyákhöz. Az felnyitotta a ládát, belemarkolt, majd elégedetten bólintott fejével.

- Még egy apróság, vén bűnös! – figyelmeztette Vajzlik.

- Holnap alkonyatra álljon tizenkét ökör és tíz akó bor a tölgyfaerdő melletti keresztnél. De semmi trükközés, különben lelövetem az összes darabontodat, téged meg az első fára felakasztatlak. Vattay fellélegzett, tehát még sem ölik meg most, ha azt mondják, mit tegyen holnap.

- Meg fog történni – mondta rekedt hangon.

- Történjen is meg, mert különben... - Vajzlik megfenyegette őt.

- Most menjünk!

Hornyák Vattayhoz lépett, megkötözte kezeit, füleit betömte gypjával, és szemeit átkötötte fekete szalaggal. Szájába valami kendőcskét nyomott.

- Hogy ne hallj, ne láss, ne kiabálj, és ne tudj lövöldözni. Te emberbőrbe bújt ördög - ordította. Aztán ismét kinyílt a titkos mennyezet ajtó. A férfiak megfogták a ládikót, és eltűntek a nyíláson át. Senki nem vette észre, honnét jöttek és távoztak.

Vattayt kellemetlen helyzetéből kiszabadították és még örült is, hogy nem esett nagyobb baja. Másnap teljesült Vajzlik kívánsága, tizenkét kövér ökröt a legény kihajtotta a megbeszélthelyre és kikötözte őket a fákhoz, és a szekéren odaérkezett a hordó finom bor. A falubeliek utolsó garasig visszakapták pénzüket.

A Holdvilág-árok fölött olyan mulatság kerekedett, amilyent csak az erdei legények tudnak rendezni. Széltében-hosszában a Pilisnek, a nép Vajzlikot mint saját védelmezőjét, megénekelte.

Vajzlik második látogatása Tölgyesi úrnak szólt, aki szintén nagyon sanyargatta jobbágyait. Közeledett leányának férjhezmenetele a szomszédos földbirtokoshoz. Tölgyesi meg akarta mutatni gazdagságát, és hogy ennek megfelelően, milyen hozományt tud adni egyetlen leányának. Ezért annyit zsarolt ki jobbágyaiból, amennyit csak lehetett. Nos, harácsolása rosszul sült el. Két héttel

az esküvő előtt, mikor már elkezdődtek az előkészületek, Tölgyesi háromsarkú levelet kapott Vajzliktól, amelyben azt parancsolja, hogy adjon vissza a népnek minden jogtalanul kizsárolt pénzt. Amennyiben nem, várhatja, hogy úgy fog járni, mint Vattay.

Tölgyesi hangosan kacagott a dühtől. Ő nem volt gyáva, mint Vattay, sőt kívánta az ismételt találkozást azzal a „zsivánnal”, aki oly váratlanul megrövidítette kétezer tallérral. Csak jöjjön, majd ő „megvendégeli”! Darabontjai kiképzett fegyveresek, kemények, edzettek, akár az acél, de ő sem félt az ördögtől sem, csak ne orvul törjön rá!

Ami máskor nem volt szokása, most nagyra értékelte testőrségét, és amit ugyan nem adott meg, de fizetésemelést ígért. A darabontok csak ámultak gondoskodó urukon. Nos, most még jobban ettek, ittak és örültek megemelt bérüknek. Olyan háborús fosztogató, velejéig romlott banda volt az, amely néhány garasért képes lett volna neki menni testvérnek és szülőnek.

Tölgyesi röviden ismertette a levél tartalmát és előadta tervét. Ő nem egyszerűen elhárítani akarta a szemtelen „zsivány-banda” rajtaütését, amely rettegésben tartja a Pilist, és parancsokat osztogat, akár egy főúri méltóság. A részeges fegyveresek csapata ujjongva fogadta urának szavait és egy órán belül járőrözni kezdett a faluban.

Estére már háborús állapotok lettek úrrá a faluban. Kemény parancsokat osztogattak. A nép szigorúan ellenőrizve, csak egy kijáraton mehetett ki a mezei munkára, és csak ugyanott jöhetett vissza.

Aki nem ment dolgozni, annak otthon kellett tartózkodnia és száz botütés volt kilátásba helyezve annak, aki megsértette az esti és éjszakai kijárási tilalmat.

A tájékozatlan nép nem tudta okát ezeknek a rendkívüli rendeleteknek. Eleinte szentül hitte, hogy ismét kitört a háború. De később, Isten tudja honnét-honnét nem, hirtelen szétterjedt, hogy Vajzlik ellen történik az egész, aki levelet küldött a földesúrnak. A nép alig tudta elrejteni örömét.

- Azt reád, azt, te zsarnok! – suttozták foguk közül az emberek.

Így telt el egy-két hét, de Vajzlikról semmi hír. A darabontok már kezdték megenni a fűasztó szolgálatot, de Tölgyesi is úgy gondolta, hogy Vajzlik a bolondját járattja vele. Mindezek ellenére nem vonta vissza szigorú parancsait, csak nem

figyelte már olyan éberen azok végrehajtását.

A nép, amely örült a felszabadító eljövételének, elvesztette már a reményt.

A munka közbeni vidám éneklések elmaradtak, most már csak szomorú arcokat lehetett látni.

- Bolondos ábrándozások! – mondták az öregek. - Ki törődne a rabszolgák nyomorával?

Tölgyesi nagyképűen szidalmazta a „gyáva zshiványt” és készült, hogy másnap csapatával kimegy az erdőbe és megszégyeníti a zshiványokat. De nem ment...

Azon a napon éppen az uradalmi szénát fuvarozták. Az óriási szénásszekerek hosszú sora húzódott az országúton a falu felé. A fegyveres őrség bámulva nézte a megrakott kocsikat, és minden körültekintés nélkül beengedte őket a faluba.

Mikorra az utolsó szekér is bejutott a faluba, már félhomály volt.

- Jól megraktad! – jegyezte meg az őrség parancsnoka, miközben nézte a ház nagyságúra megrakott szekeret.

- Utolsó, de a legjobb, - mondta büszkén a szekeres.

– Már majdnem rám esteledett és a barátaim elhagytak. Még szerencsém, hogy Vajzlik nem talált rám.

Az őrmester körültekintően köpött.

- Á, Vajzlik akár egy öregasszony, csak a nyulakat tartja rettegésben! – mondta lenézően.

A szekeres lassan tovább hajtott a lovait.

- Kié az a legény? – kérdezte az őrmestertől, az egyik a darabontok közül.

- Bizony nem tudom, én is éppen azon gondolkodtam – válaszolta az őrmester.

A szekér a szénával addig a többihez ért. A kocsis kifogta a lovakat, bevezette őket az istállóba azután kiment, felmászott a kocsira és lefeküdt.

A kocsiból nemsokára hangokat lehetett hallani.

- Már helyben vagyunk, alig kétszáz méterre a kastélytól. A szolgák még nem alszanak. Legalább egy órát várnunk kell még. Ezt követően teljes csend lett, csak a közeli istállóból lehetett hallani a lovak fűjtatását.

Nem telt el egy óra, és feléledt a kocsi, amelyiken annak hajtója feküdt. Hullott a széna mindkét oldalon és felfegyverzett emberek léptek ki alóla, összesen tízen.

Erdei fiúk voltak, összesen tízen a kapitányukkal.

Másnap elég nevetés volt a faluban. Mert akár a tűz, sebesen terjedt a hír, hogy Vajzlik betartotta ígéretét és a fegyveresek ellenére meglátogatta Tölgyesit. Elődei díszes termében méretett rá ötven botütést, azután elvette az összes készpénzét és az értékes ékszereit.

Reggelre megkötözve találták, a kastély előtti őrt úgyszintén. Rajta kívül megkötözték az egész „helyőrséget”, amely a faluba vezető utat őrizte és az őrmester huszonöt botütést kapott, amiért Vajzlikot nyulakat ijesztgető vénasszonynak nevezte.

A kiszabadított darabontok bujkáltak szégyenükben. Tölgyesi azonban feküdt és gondolkodhatott azon, mennyire fáj az ötven botütés!

A gyerekek, mikor meglátták valamelyik darabontot, hangosan kiáltották:

- Szaladj, jön Vajzlik! Az idősök nagyokat kacagtak erre.

Attól kezdve jobb idők jöttek a pilisi falvakra. Vajzlik az erőszakkal kicsikart pénzt visszaadta a károsultaknak, és a basáskodó uraik nem merték gyötörni őket.

Vajzlik cselekedeteinek híre a Pilisen túl is elterjedt, és sok elnyomott településen várták, hogy minél előbb hozzájuk is elmenjen.

Vajzlik cselekedeteinek nem csak az elnyomott nép, de néhány humánusabb lelkű földesúr is örült. Vajzlik jó kedvű mulatozásairól és csínytevéseiről is sokat mesélt a nép.

Hornyák egyik este báránysütés közben mesélt Vajzlik egyik hódolójáról, Podmaniczky földbirtokosról, akinek Esztergomhoz közel is volt majorja.

- Csekélyke birtokkal rendelkezik, de nagyon híres a csínytevéseiről – tette hozzá mosolyogva Havrancsik.

- Nos, úgyis farsang van, vicceljük meg őt. Szerezzon magának mindenki minél előbb darabont-ruhát, aztán meglátogatjuk őt. Kocsikról és lovakról én gondoskodom.

Mikor mindenki darabont-ruhában fessengett, Vajzlik úri álruhát vett fel.

- Akkor holnap reggel indulhatunk a farsangi mulatságra - mondta mosolyogva barátainak.

Esti borozgatás közben Hornyákkal, Havrancsikkal és Mikusikkal megbeszélték a részleteket.

(Folytatjuk)

Idősek napja a Szlovákházban

2016. december 9.

Pilisszentlászló Község Önkormányzat a Pilisszentlászló Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat közös szervezése által, idén is megrendezésre került a most már tradicionális Öreg Napja megünneplése. Az idei ünnepély is a tavalyihoz hasonlóan az új szlovák házban került megrendezésre. Sokan eljöttek. „Sok jó ember kis

helyen is elfér” mondás szerint közel százán foglaltunk helyet a szépen megterített asztaloknál.

Tóth Attila megnyitó köszöntőjében a hagyományok, és időseink megbecsülését hangsúlyozta.

Petkó Ildikó, mint moderátor igen szépen vezette le az ünnepi műsort. Nagyon meghatóan hangzottak az időseket köszöntő szavai. Az ünnepi műsor a Vadvirág Óvoda gyermekeinek, magyar – szlovák nyelvű dalok éneklésével vette kezdetét. Később

Óvodásaink előre húzódva, helyet adtak az Elsík Vilmosné, Margitka által vezetett Nefejejes énekkarunknak, majd együtt énekeltek. Miután az elfáradt gyermekek pihenésre elvonultak, énekkarunk adta elő további repertoárját. A

közeledő ünnepekre való tekintettel, számos karácsonyi éneket is elénekeltek. Szép szereplésük ékes bizonyítéka volt a gondos felkészülésnek.

Ezt követően, a Szentendréről meghívott vendégeink is igen tartalmas műsorukkal léptek fel.

A Waldorf iskola tanulói szintén szépen felkészülve

kedveskedtek az időseknek. Dombai Gáborné Jutka szép szavalattal nagyon megható verset adott elő. A rendezőség ajándékokkal kedveskedett az időseknek. A vacsorát követően a nagy múltú Montána zenekar zenélt Bíró Imre vezetésével.

Az ízes pörköltet Haaáz Imre készítette. Az ünnepi műsor megszervezésében Juhászné Edit, Vrchovina Anett, Kocskovazki Istvánné, Sárai Györgyné, Dombai Gáborné, Vrchovina Józsefné, továbbá Krkos Attila és

Dombai Nándor jeleskedtek. Köszönet mindenkinek, aki bármilyen módon közreműködött a szervezésben.

Franyó Rudolf

Fotók: Kocskovszki István

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felelős szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomda, nyomdai előkészítés: Technova 2004 Kft. | technovaszentendre@gmail.com • 06 30 280 5189

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015